

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

سوره مبارکه عبس

توجه ویژه به قرآن و تزکیه و تکریم هدایت دیگران

تدبر در سوره با نزدیک شدن به غرض آن

با توجه به مطالعه سوره و تفکر پیرامون فضاهای مختلف آن، ابتدا لازم است ارتباط بین این فضاها را بررسی کرد و سپس نکات کلی سوره را به قصد نزدیک شدن به غرض سوره در نظر گرفت.

غرض فضایی اول

چرا ملاک اقبال جامعه به افراد در مواجهه با هدایت و علم حقیقی، میل آنها به تزکیه نیست! (ملاک ارزیابی تزکیه، سعی و خشیت است.)

غرض فضایی دوم

چرا عده‌ای برای قرآنی که حقیقت عالم است و در مقامی پاک، با رفعت و با کرامت است و با سفیران پاک بسیار خیرخواه نازل می‌شود، شأنی متناسب قائل نیستند!

غرض فضایی سوم

چرا انسان به مسیر خلق تا نشر خود تفکر نمی‌کند تا از کفر که قطع جریان زندگی است خارج شود!

غرض فضایی چهارم

باید انسان به طعام مادی و معنوی خود توجه نماید و برای طعام انسان، در مراحل رشد و مراتب کمالش، تنوع قائل شود.

غرض فضایی پنجم

باید انسان از روزگاری که چهره حقیقی‌اش نمایان می‌شود نگران باشد و از کفر و فجور دست بردارد.

با توجه به پنج فضایی سوره می‌توان موارد زیر را برای نزدیک شدن به غرض هدایتی سوره در نظر گرفت و در برنامه‌های زندگی قرار داد:

۱. زندگی محلی برای تزکیه است و قرآن، کتاب این تزکیه و طعامی برای شکوفایی است، سعی و خشیت عامل

پیوند انسان به این کتاب و طعام است. چه اینکه با تناول این طعام، هر انسانی متناسب با استعدادی که دارد

به رویشی دست می‌یابد. انسان‌هایی که در این مقام سعی و خشیت دارند هر چند دارای ناتوانی‌هایی باشند، نباید مورد تحقیر قرار گیرند.

۲. چهره‌ها در هم کشیده می‌شود و رفتارهایی رقم می‌خورد چون باورهایی در پس آنها قرار دارد، اگر انسان و جامعه باورهای خود را به ذکر، یعنی قرآن متصل نکند، در پس باورهای ظاهرگرایانه در متن دین هم که باشد چهره‌ای ذلیلانه و غبار گرفته خواهد داشت.

۳. انسان باید به طعام خود بنگرد و ببیند که اگر در آن طعام چیزی از جنس قرآن (ثقلین) نباشد، دچار کفر و فجور می‌شود.